

מיניות ופוגענות בעידן ה MeToo

יום שישי ה-1 ביוני 2018, אולם "אלון כנסים", מרכז ארץ ישראל היפה, ת"א

8:30	הרשמה, התכנסות וכיבוד
9:00	עדכונים ודברי פתיחה דינה נכטיגל יו"ר האיגוד, ניר ישראלי יו"ר ועדת השתלמויות
9:20	"הנה היה כְּלֹא היה": תהליכי זיכרון בעקבות טראומה מינית ד"ר צביה זליגמן, פסיכולוגית קלינית מדריכה, מנהלת מרכז לטם לטיפול בטראומה מינית במרכז הרפואי תל אביב. מרצה באוניברסיטת תל אביב, ערכה יחד עם פרופ' זהבה סולומון את הספר "הסוד ושיברו: סוגיות בגילוי עריות", ויחד עם דר' עפרה אשל את הספר "היה או לא היה: כאשר צללים של פגיעה מינית בילדות עולים בטיפול".
10:15	הפסקה
10:30	פרויקט MeToo ותהליכי השינוי בארץ כלפי עבריות מין הדס שטייף, עיתונאית בכירה, עובדת בגלי צה"ל משנת 1989, משמשת כראש תא הכתבים לענייני משטרה ועולם הפשע. לאחרונה נכללה ברשימת '20 האקטיביסטיות המובילות של ישראל לשנת 2018' של לידי גלובס.
11:05	מין Too - קריאה להחזרת המיניות לשיח הטיפולי רועי סמנה, פסיכולוג קליני מומחה, מרצה ומדריך בתוכניות לפסיכותרפיה של אונ' בן-גוריון, "תמורות" (אונ' בר-אילן) ומרכז ויניקוט. מאמרים וסקירות רבות פרי עטו פורסמו באתר "פסיכולוגיה עברית" ובכתב-העת "שיחות". מטפל במבוגרים ונוער בקליניקה פרטית.
11:40	בין MeToo ל MenToo: על פגיעות מיניות ומגדריות והשפעתן על המיניות הגברית תמיר אשמן, M.S.W, מרצה ומנחה בבית הספר לעבודה סוציאלית באונ' ת"א, מלמד הנחיית קבוצות בסמינר הקיבוצים, ובבית הספר המרכזי לעובדים סוציאליים. מנהל יחד עם בת זוגתו, מאיה בן יעקב, קליניקה ומרכז הכשרות המשלב עבודת גוף בתל אביב.
12:15	הפסקה
12:35	"את החוויה שלי הם לא מבינים" - רב-תרבותיות בטיפול בפגיעות מיניות התנסות והרצאה בהשראת מחקר על אודות נשים יוצאות אתיופיה שנפגעו מינית. חני סידים, M.A, תרפיסטית בתנועה, פסיכותרפיסטית ומרפאה בעיסוק. בוגרת בית בספר לטיפול באמצעות אמנויות, אונ' חיפה, ו"מרכז שילוב" לפסיכותרפיה. חברת איגוד.
13:30	דברי סיום - נציג ועד ההיגוי של האיגוד: ד"ר גדעון מנדה, ראש התכנית לפסיכותרפיה ויועץ אקזיסטנציאליסטי

(תקציר של ההרצאות ואודות המרצים ניתן למצוא בסוף הזמנה זו)

[קהל יעד](#)

חברי איגוד ישראלי רב-תחומי לפסיכותרפיה, מועמדים לחברות באיגוד, פסיכותרפיסטים, פסיכיאטרים, פסיכולוגים, קרימינולוגים, עובדים סוציאליים, מטפלים בהבעה ויצירה, מטפלים וסטודנטים למקצועות הטיפול.

כנס מיניות ופוגענות בעידן ה MeToo, 1 ביוני 2018

עלות

120 ₪	מחיר לחברי איגוד
100 ₪	סטודנטים
160 ₪	משתתפים שאינם חברי איגוד

הערות:

1. סטודנטים: מי שלומדים בתוכנית מוכרת על-ידי האיגוד
2. רישום ביום הכנס בתוספת 20 ₪, על בסיס מקום פנוי בלבד
3. בכנס תוצב עמדת הרשמה לאיגוד וכן דוכני ספרים וכלים טיפוליים בהנחה מיוחדת

רישום

לחצו כאן לרישום ותשלום בכרטיס אשראי.

לתשלום בהעברה בנקאית, יש לבצע ההעברה תחילה ולקבל מהבנק מספר אסמכתא.

לפקודת איגוד ישראלי רב תחומי לפסיכותרפיה

בנק איגוד סניף גורדון 066

מספר חשבון: 59270061

בשלב שני יש להרשם באתר האיגוד ולמלא מספר אסמכתא וסכום ששולם.

לחצו כאן לרישום לאחר תשלום בהעברה בבנקאית.

לפרטים נוספים וסיוע בהרשמה צרו קשר: info@israel-psychotherapy.org.il

דרכי הגעה

המועצה לישראל יפה, אולם "אלון כנסים", פארק הירקון, שד' רוקח 80, תל-אביב.

רכב: WAZE - המועצה לישראל יפה. חניה: חניון "ישראל יפה" של אחוזת החוף.

אוטובוס: קווים שעוצרים בשדרות רוקח בצמוד למתחם (או בתחנת הרכבת):
 דן - 89, 189, 12, 22, ומטרופולין - 47, 48.

רכבת: תחנת האוניברסיטה. צועדים לרח' רוקח ועוברים לצדו השני. מתחם ישראל יפה נמצא כמעט ממול התחנה בתוך הפארק.

פירוט נוסף על דרכי ההגעה ניתן למצוא כאן: [קישור לאתר המועצה לישראל היפה](#)

להתראות בכנס!

תקציר ההרצאות ואודות המרצים

"הנה היה כלא היה": תהליכי זיכרון בעקבות טראומה מינית

אחת השאלות ששבה ועולה ביחס לפגיעה מינית היא כיצד יתכן שקורבנותיה אינם זוכרים במדויק ובמקרים רבים אינם זוכרים כלל, למשך תקופות זמן ניכרות, אירוע כה טראומטי. בהרצאה זו אדון בתהליכי הזיכרון המורכבים בעקבות אירועים טראומטיים ופגיעות מיניות בפרט. אסביר שבמצבים אלו מנגנוני ההתבוננות והתיעוד של נפגע הטראומה קורסים, ומתחוללים שינויים פיזיולוגיים ופסיכו-ביולוגיים, המשבשים מערכות תגובה, קליטה, עיבוד מידע וזיכרון. מנגנונים של מחיקה ופירוק פועלים הן בזמן הפגיעה והן לאחריה, ומונעים תהליכים של עיבוד ואינטגרציה. כך שהמציאות של הטראומה נרשמת באופן שונה מאשר חוויות אחרות, ונשמרת במחוזות מנותקים, מופרדים ומורחקים של התודעה. החוויה הטראומטית, על אף שנחרטת בנפשם של השורדים, נותרת חמקמקה ועמומה. גם שנים לאחר שהתרחשה, היא חומקת כל ייצוג בשפה או במערכות סימבוליות אחרות. גם כאשר קיים זיכרון של פגיעה, מדובר לרוב בזיכרון חלקי, מנותק מהקשר, רגש או משמעות. בהרצאה אדון במאפיינים הייחודיים של זיכרון טראומטי המתפתח בעקבות אירועים טראומטיים חמורים וממושכים, תוך התמקדות בטרומה גילוי העריות. גילוי עריות היא פגיעה מינית שנעדרת משיח ה- me too, על אף שכיחותה הרבה והרס חיי קורבנותיה. לבסוף אציע עמדה טיפולית ועקרונות טיפול בעקבות הופעת זיכרונות טראומטיים בטיפול.

אודות המרצה: ד"ר צביה זליגמן, פסיכולוגית קלינית מדריכה, מנהלת מרכז לטם לטיפול בטראומה מינית במערך הפסיכיאטרי במרכז הרפואי תל אביב. מרצה באוניברסיטת תל אביב, במרכז הבינתחומי ללימודי טראומה בנט"ל ובתוכנית הגל החדש בפסיכותרפיה במרכז הבינתחומי בהרצליה. גישתה התיאורטית היא פסיכואנליטית-התייחסותית והיא עוסקת במחקר קליני בנושאים כגון טראומה, דיסוציאציה וזיכרון טראומטי. זליגמן ערכה יחד עם פרופ' זהבה סולומון את הספר "הסוד ושיבור: סוגיות בגילוי עריות" ויחד עם דר' עפרה אשל את הספר "היה או לא היה: כאשר צללים של פגיעה מינית בילדות עולים בטיפול" שיצא בתקופה האחרונה בהוצאת כרמל.

מין Too - קריאה להחזרת המיניות לשיח הטיפולי

ביטויים מיניים מצד מטופלים, לא כל שכן התנהגותיות מיניות, נתפסות לרוב בימינו, כחלק מהאקלים החברתי, כביטוי של צרכים ראשוניים. העובדה כי החושניות, ואולי אף המיניות, גם היא ראשונית, נשתכחה מן הלב. אנו נתקלים במהלך עבודתנו הקלינית בלא מעט ביטויים של מיניות ויצריות, חלקם גלויים וחלקם עצורים ומוסווים, אך התאוריה הפסיכואנליטית, ששמה שמה דגש על יצריות ומיניות בתחילת דרכה, עברה במהלך השנים סירוס. קארן מרודה, תאורטיקנית התייחסותית, מציינת שמטופלים רבים מסרבים לדבר על רגשותיהם המיניים לגבי המטפל/ת. אבל גם לא מעט מטופלים אינם בטוחים אם יש צורך להכניס את "השדים הארוטיים" לחדר ומעדיפים להותיר את התשוקה שתוקה. גם בהדרכה נדמה שיותר מדי פעמים המיניות לא מוצאת מקום: מטפלים/ות חוששים/ות שיובנו שלא כהלכה, שייתפסו באופן לא מחמיא, והתוצאה היא שלעיתים קרובות הם חווים מעבר חד מהאינטימיות שבחדר הטיפול לבדידות שבהתמודדות עם תכנים שלא זוכים לעיבוד משותף. כמטפלים אנחנו יכולים להתפלסף באופן אינטלקטואלי על ליבדו, אך מה עם החיות? עד כמה הדיבור המיני, אם בכלל מתאפשר כזה, מצליח לקרום עור וגידים, בשר ואיברים, בחדר הטיפול? בהרצאה זו אבקש לבחון את האופן בו המיניות והארוטיקה נכנסות לחדרי הטיפול שלנו או מושלכות החוצה, לבדוק כיצד היבטים אלו תורמים לתהליך הטיפולי או מעכבים אותו ובעיקר אשים דגש על השפעת העברה-הנגדית של המטפל או המטפלת על מרחב השיח המיני.

אודות המרצה: רועי סמנה, פסיכולוג קליני מומחה, מרצה בתוכנית לפסיכותרפיה של אוני' בן-גוריון, מרצה ומדריך בביה"ס לפסיכותרפיה "תמורות" (אוני' בר-אילן) ובתוכנית לפסיכותרפיה של מרכז ויניקוט. מאמרים וסקירות רבות פרי עטו פורסמו באתר "פסיכולוגיה עברית" ובכתב-העת "שיחות". מטפל במבוגרים ונוער בקליניקה פרטית.

כנס מיניות ופוגענות בעידן ה MeToo, 1 ביוני 2018

בין MeToo ל MenToo - על פגיעות מיניות ומגדריות והשפעתן על המיניות הגברית

בשירו הידוע כותב המשורר חיים גורי על בני דור תש"ח: "הרעות נשאנוך בלי מלים אפרה עקשנית ושוקת". עשורים רבים מאוחר יותר פרויקט MeToo יצר תנועה גלובלית של סולידריות נשית ביחס לפגיעות מיניות בקרב נשים. אך האם תתכן תופעה מקבילה של סולידריות של גברים (ונשים) ביחס לטראומות מיניות ומגדריות אותם עוברים בנים-גברים? התרבות הפטריארכלית פיצלה בין המינים זרעה ביניהם עוינות רבת שנים. האישה נענשה עונש קשה מנשוא - "ואל אישך תשוקתך והוא ימשול בך" (בראשית ג' 16). אך אם לרגע נביט אל העבר השני במשוואה, זהו גם עונשו הטרגי של הגבר, המקבל כגזרה משמיים את עליונותו השתלטנית על האישה. "השליטה הינה העיוות של האהבה" כתבה ג'סיקה בנג'מין ב'כלי' האהבה'. התרבות המגדרית המסורתית מובילה גברים רבים להמיר את צרכי התלות והאהבה לצרכי שליטה ורכושנות. גברים אמורים חברתית להתגבר ולשלוט על רגשותיהם, לבוז לפגיעותם, ולסבול מאילמות סלקטיבית. איך חניכה חברתית שכזו משפיעה על מיניותם של גברים? באמצעות דוגמאות משלושה מטופלים מהקליניקה נתבונן על 'טקסי חניכה' של בנים ונערים לעולם המיני, ניגע בטראומות מיניות בקרב בנים, התמכרות למין זנות. ומהצד השני, ננסה לחפש אחר שפה למיניות גברית בריאה. עד כמה הגברים יודעים לדבר את המיניות שלהם במערכות יחסים? ועד כמה נשים מעוניינות ללמוד על עולם מורכב זה?

אודות המרצה: תמיר אשמן, M.S.W, החל את עבודתו הטיפולית עם גברים בשנת 1996 כשפתח קבוצה טיפולית לגברים במרכז גליקמן לטיפול ומניעת אלימות במשפחה בתל אביב. הוא פיתח טכניקות התערבות ייחודיות בגברים ואף מופע מוזיקלי העוסק בגבריות ואבהות. במקביל לעשייתו הטיפולית, תמיר משמש כמרצה ללימודי גברים ולטיפול קבוצתי בבית הספר לעבודה סוציאלית באוניברסיטת תל אביב. סמינר הקיבוצים ובבית הספר המרכזי לעובדים סוציאליים, ומנהל יחד עם בת זוגתו, מאיה בן יעקב, קליניקה ומרכז הכשרות המשלב עבודת גוף בתל אביב.

"את החוויה שלי הם לא מבינים" – רב-תרבותיות בטיפול בפגיעות מיניות

גופנו מספר את סיפור חיינו, באמצעותו אנו מדברים וחווים את קיומנו האנושי והוא תמיד תוצר תרבותי של החברה בה אנו חיים. התרבות משפיעה, מחלחלת ופועלת דרך הגוף בין אם במודע או בלא מודע. הקודים התרבותיים נטמעים בזיכרון התחושת-תנועתית של גופנו, ויוצרים דפוס תנועה ייחודיים לכל אחד מאתנו. בדפוסים אלו מתרחשת חוויה רגשית משמעותית המעצבת את האופן בו אנו חווים את העולם ומגיבים אליו, מעניקים משמעות לחיינו ויוצרים קשרים עם אחרים. באופן זה, גם המיניות שלנו היא תוצר תרבותי, ופגיעה מינית מוגדרת אחרת בכל חברה ותרבות. בתרבויות מסורתיות, כמו בקרב קהילת יוצאי אתיופיה, תופעת הפגיעה המינית מושתקת במיוחד, ואפופת טאבו ומסתורין. בקהילה זו קיימים קודים תרבותיים ומאפיינים חברתיים ייחודיים סביב התופעה. אלה אינם מאפשרים להכיר במעשה של פגיעה מינית, להכיר בנפגע כראוי לטיפול, ובפוגע כראוי לענישה, ולהיעזר בטיפול המוצע כיום בישראל. בהתנסות קצרה זו נציץ לתוך הקשר המרתק בין התרבות לגוף ולמיניות, ונפתח מודעות לדפוס התנועה התרבותיים ולחוויה הרגשית המתרחשת בהם. במהלכה אתן דוגמאות מעדויותיהן של נשים יוצאות אתיופיה שנפגעו מינית ומהיבטים תרבותיים הקשורים לגוף ומיניות בתרבותן.

אודות המרצה: חני סידס, M.A, תרפיסטית בתנועה פסיכותרפיסטית ומרפאה בעיסוק. בוגרת בית בספר לטיפול באמצעות אמנויות באוניברסיטת חיפה, ו"מרכז שילוב" לפסיכותרפיה משולבת גוף-נפש-רוח. חברה באיגוד הרב תחומי לפסיכותרפיה. במשך שנים אספה ידע נרחב וייחודי על אודות תרבות יוצאי אתיופיה ועל פגיעות מיניות בנשים בעדה. עבודה זו הפכה למפעל חיים, והתפתחה והורחבה לעיסוק ברב-תרבותיות במרחב הטיפולי, ובחשיבות הרגישות התרבותית בקשר בין המטפל למטופל. כיום מטפלת בקליניקה פרטית בחיפה בילדים, מתבגרים ומבוגרים, מרצה, מעבירה סדנאות בתנועה למטפלים, ומדריכה אנשי מקצוע במסגרות שונות. משמשת עדה מומחית בבתי משפט למען נשים יוצאות אתיופיה הזקוקות לסיוע משפטי.